

GURA ETA EZIN ASTIRIK EZ

Prosaka, arineketan, lasterka, korrika, itota, denpora amaitzera doa eta ileroko lana amaitu barik daukat.

Paper zuria, idaz makina, ordenagailua –Jesus! Bizkaie-raz idazteko ordenagailu bat erabili bear! Non ikusi ete da olakorik–, idazkortza, arkatza, lumea... dana prest eta burua zuriz.

Zeozer esan bear eta esatekorik ez! Ainbeste gauza esateko eta une onetan bat ere ezjat gogoratzen! Danak esan gura, bat ere ez bururatu.

Nork, zerk, zeinek jarri nau egoera onetan? Derrigorrezkoa dot irakorlak jarrita daukan epea betetzeko, burua, matsa dolaran estututen dan moduan aestutu, arriko zapia biurtzen dan moduan biurtu, idiak probetan arria eroaten daben moduan burutik ideiaren bat ataratzeko?

Politikoa banintz errez eukiko neuke, zerbait polita eta ulertezina esan eta kito!

Gaurko idazle ospetsuren bat banitz ere, iztegiko berbarik zaillenak artu, joskerarik gatzena erabili, eta inork –au ere ulertezina dalako– irakumko ez dauan paper bat bete.

Baila zer esan? Noren alde edo noren kontra? Eta batez ere zertarako? Bueno, azkenengo au beintzat argi daukat: Aurreko baten esan nebana bete egin bear dot, gure baserritarrak esaten dabenez, emondako berbea zorra da.

Baina noren edo zeren alde edo kontra? Alde egin ezkeroko bataren baten kontra jartzen zara. Iñoren kontra joaterik ere ez dau merezi, kasurik onenean ez deusolako arurarik izan-go eta kasurik txarrenean arerio bat irabaziko dodalako, baina bizitzak berez emoten dau arerio naikorik geiago aurkitzen ibiltzeko.

Azkenean leenengo galderan aurkitzen naz, zer esan?

*x~

Denpora aurrera, orduak igaro, minutoak galdu, egunak joan, egunak etorri San Blas joan da eta beragaz Deun Agate-, gero eta estuago, itoago nago.

Elduko ete naz sasoz?

Osagileek, bai biotzekoak, bai kirioetakoak, danak diño presak eta lasterketak "stress" dalakoa dakarreka, eta au gaisotasun askoren sortarazlea dala.

Baina eguneroko bizitzan dana da presa, arineketa, lasterketa, berandu ibiltzea, azkartasuna. Beti gabiltz presaka, zein lanera joateko, zein lanean, zein lanetik itzultzean -lana daukenak, ez daukenak, zoritxarrez, mundu guztiko denpora eta buru austearen jabe diralako, naiz eta lanik gogorrena eurak euki: lana bilatzea!

Etxera itzultzeko –futbol partidua Tvean–, gozaltzeko, bazkaltzeko, afaltzelko, lo egiteko... goizetik gabera arineketan! Badaukagu astirik bizitzak eskeintzen dauskuzan gauza zoragarriak bizi eta gosatzeko? Benetan merezi daben gauzak egiteko?

Noiz egon gara azkenengoz lagun arte batean nonbaitera joateko presa barik? Edo garrantzitsuago, emazte, senar, seme-alaba, guraso eta senideekin –Illetarik aparte, iñoiz alkartzen gara danok?– lasai egoteko bear dogun denpora guztia erabili?

Bakoiatzak atarako dauz bere kontuak, baiña askotan gertatzen dana zera da: Geure buruari ez badeutsagu esaten, beste edozelako lanerako edo betebearrerako denpora ipintzen dogun moduan orretarako ere jartzeko, urbillekoekaz egoteko astia falta jaku. Urkoekin egon ezin eta gagozanean ere denporaz mugatuta.

Leengo baten beste osagile batek onela iñoan: "Gu beti gabiltz soinketa egiteko esanaz, eta ondo dabillenen orretarako ez dauala denporarik erantzuten dau; baiña gaixotu eta bere burua estu ikusi ezkeroko agindua betetzeko, nondik edo andik astia aurkitzen dau, naiz eta eguneroko zer-eginetan bardin jarraitu".

Gu ere bizitza alaitzen duskuen "gauzatxo" orretarako denpora geiago bagendu, azken orduan beste mundura gozazanean, emengoan izten doguzanak lortzeko erbiltzen dogunetik kenduz, bearbada lasaigo eta pozago ibilliko giñateke.

Dana dala, erakargarriak dira begibistan ipintzen dauskuezan zenbait gauza abegirada beste alde batera zuzentzeko, naiz eta galtzen dogun ikuspegia obeagoa izan.

Amaitu dot, lana artu eta arineketan, presaz, itota, autoan jarri eta Olazar jaunarengana noa –ertzain jauna, ikusten banauzu eta idazlantxo au irakurtzen badozu, artu egizu nire abiadura azkarregiaren atxaki bezela isunik ez jartzeko–, berak ere arin-arin, laster, estu, korrika, irakorlara bialdu dagian, eta bein argitaratu ostean, "Correos" arduratu daiten zuregana, irakurle, lasai-lasai, trankil-trankil, presa barik astiro eta berandu, eldu daiten.